

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2371/2019
21.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић, Бранка Станића и Татјане Миљуш, чланова већа, у спору по тужби тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Душанка Јовановић Шуњара, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и "ВВ"ДОО из ... које заступа пуномоћник Милан Рашета, адвокат из ..., ради поништаја уговора и накнаде штете, вредност спора 2.891.305,18 динара одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр.8083/18 од 18.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 21.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиље.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр.8083/18 од 18.10.2018.године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж бр.8083/18 од 18.10.2018. године, одбијена је жалба тужиље и потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П бр. 5441/17 од 18.05.2018. године у ставу 1, 3, 4 и 5 изреке. Тим ставовима је одбијен тужбени захтев за поништај као незаконитог и потписаног од неовлашћеног лица Уговора о закупу пословног простора у ... ул. ... бр. .. на ..., од 28.05.2007.године и Анекса 1 Уговора од 25.05.2012.године закљученог између тужених, те да исти не производе правно дејство; одбијен тужбени захтев за обавезивање тужених да тужиљи солидарно накнаде штету у виду изгубљене добити у износу од 2.891.305,18 динара са законском затезном каматом од 31.05.2015.године до исплате као и да јој друготужен исплати законску затезну камату на износ од 1.140.000,00 динара од 31.05.2015. до 22.06.2016.године; одлучено о трошковима поступка тако што је првотужена обавезана да трошкове накнади тужиљи, а тужиља обавезана да трошкове накнади друготуженом.Одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила посебну ревизију. Позвали су се на одредбу члана 404. ЗПП због потребе уједначавања праксе.

Изводе из одлука за које сматра да су супротне побијаној пресуди је приложили уз ревизију.

Тужени су поднели одговор на ревизију. Трошкове одговора су тражили и определили.

По члану 404. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14), који се примењује на основу члана 506. став 2. истог закона, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиоца, јер у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ново тумачење права, нити уједначавање судске праксе. Одлучивање суда о тужбеном захтеву за поништај уговора везано је за утврђење чињеница на основу којих се у сваком конкретном случају процењује да ли постоје разлози да се уговор поништи. Ревидент посебном ревизијом указује да у поступку пред нижестепеним судовима није правилно примењено материјално право, што само по себи није довољан разлог за дозвољеност посебне ревизије ради уједначавања праксе јер се приложени изводи из одлука не односе на истоврсну чињеничноправну ситуацију.

Са изнетих разлога на основу члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу један изреке овог решења.

Тужба је у предметном спору поднета 24.04.2008. године. Вредност спора је 2.891.305,18 динара што је противвредност 23.430 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредба чл. 403. ст. 3. ЗПП прописује да ревизија у имовинскоправним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како је вредност предмета спора испод законом прописаног ревизијског цензуса ревизија тужених није дозвољена.

На основу изложеног и члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је ревизију одбацио као недозвољену.

Одлука о трошковима ревизијског поступка донета је применом члана 165. став 1. у вези са чланом 154. ЗПП. Трошкови одговора на ревизију нису били неопходни ради вођења парнице, те исти туженима нису досуђени.

**Председник већа-судија,
др Драгиша Б Слијепчевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**